

PCC . SYNERGIES AT WORK

Declarația PCC SE ca răspuns la recentele atacuri lansate împotriva PCC de către directorul general al Oltchim Constantin Roibu, publicate în 07.09.2010

Ca răspuns la informațiile false publicate de către directorul general al Oltchim, Constantin Roibu, în presa locală din Vâlcea în 07.09.2010, prin care acesta dezinformează opinia publică, PCC SE face următoarele precizări privind planurile conducerii Oltchim și piața de PVC.

1. Planurile conducerii Oltchim

Este ușor pentru managementul Oltchim să facă planuri nerealistice de investiții cu bani acordați de la bugetul de stat din moment ce, în cazul în care planurile de investiții prevăzute eșuează, managementul nu își va asuma responsabilitatea pentru nici una dintre acțiunile sale și va cere sprijin suplimentar pentru alte investiții nerealistice. Așa s-a întâmplat în trecut și PCC SE se teme că la fel se va întâmpla și în continuare.

Ideea achiziționării și repornirii Arpechim este fundamental greșită. Oltchim, cu datoriile acumulate de 2 miliarde de lei în prezent, nu își poate permite investiții majore în proiecte nesigure și riscante.

Este timpul ca managementul Oltchim să devină realist, să realizeze o restructurare adevărată la Oltchim și, gradual, să treacă la schimbarea proceselor din cadrul companiei și a portofoliului acesteia pentru a da combinatului o șansă la supraviețuire.

Companiile menționate de către directorul general Oltchim, Constantin Roibu, ca exemple de instalații mici de piroliză care funcționează, cum ar fi Lukoil Neftochim Burgas, cu o capacitate de 150.000 tone, Pancevo Serbia de 200.000 tone sau BASF Ludwigshaffen cu 200.000 tone, sunt exemple care nu justifică investițiile în piroliza de la Arpechim.

Aceste instalații au fost construite în anii 1950 și 1960 și, asemenea Arpechim, la momentul construirii lor erau instalații moderne. În prezent însă, aceste instalații sunt învechite, au 50-60 de ani, nu corespund cerințelor pieței și nu pot concura eficient pe plan global. Aceste combinate pot fi închise, așa cum s-a procedat în cazul Lukoil Neftochim Burgas, care funcționează doar ocazional ca unitate de ardere a reziduurilor și nu ca unitate de producție, pot rămâne unități generatoare de pierderi, precum Pancevo, sau pot fi extinse considerabil, cum a fost cazul BASF Ludwigshaffen care a fost extins de la 200.000 t la 630.000 t și operează acum alături de cealaltă piroliză BASF de 800.000 t situată în Anvers.

Lukoil Neftochim Burgas, un exemplu prezentat de domnul Roibu, este un caz tipic de piroliză care a fost evaluată de către Linde în vederea creșterii capacității. În urma evaluării, Lukoil a decis să nu investească în creșterea capacității de la Burgas și instalația de piroliză a fost închisă.

Deoarece conducerea Oltchim susține că deține studii care sprijină strategia sa de a investi aproape 1 miliard de euro într-o investiție riscantă și o instalație învechită tehnologic, așa cum este cea de la Arpechim, solicităm domnului Roibu să publice pe pagina de internet a Oltchim rapoartele elaborate de Roland Berger, Linde, Technon Orbichem și Exant pentru a permite tuturor acționarilor să le studieze. În ciuda numeroaselor cereri, PCC SE nu a primit copii și nu a avut niciodată ocazia de a studia rapoartele atât de des utilizate de domnul Roibu ca justificare pentru programul de investiții promovat de el.

1.1 Piața de PVC

PCC SE consideră că PVC este un produs care va rămâne pe piață și se va bucura de o cerere însemnată. Este un produs cerut de un număr mare de consumatori și cu o gamă largă de utilizări. Cu toate acestea, fiind un produs de larg consum și datorită marjei scăzute de profit generate de producția de PVC, pe piața de PVC vor rămâne numai acei producători care beneficiază de costuri foarte scăzute de producție și de cele mai eficiente instalații pentru producerea de etilenă. Oltchim nu face parte din această categorie, deoarece va trebui să producă la Arpechim utilizând nafta, care este scumpă, această materie primă trebuind să fie transportată la combinat în momentul în care rafinăria Arpechim va fi închisă de Petrom - fapt care a fost anunțat ca făcând parte din planurile Petrom.

1.2 Instalația de piroliză de la Arpechim

Arpechim este o instalație deteriorată și depășită din punct de vedere tehnic, construită în anii 1960, cu o capacitate foarte scăzută (185.000 t) și un consum ridicat de utilități și materii prime. Ca atare, instalația a generat pierderi anuale de aproape 100 milioane de euro companiei Petrom, fostul proprietar al instalației, și va fi o povară uriașă pentru Oltchim, dacă va fi repornită. Acest lucru este confirmat și de faptul că Petrom, după vânzarea Arpechim către Oltchim, a început imediat să înregistreze profit.

Reabilitarea pirolizei Arpechim la capacitatea de 300.000 t, planificată de către conducerea Oltchim, va consuma investiții enorme (aprox. 850 milioane de euro), însă tot nu va putea asigura Oltchim o eficiență suficient de mare pentru a concura cu liderii de pe piața mondială.

Nivelul ridicat al investițiilor la Arpechim este motivat de necesități privind modernizarea pirolizei, creșterea capacității la 300.000 t (capacitate care se va situa în continuare sub standardele din industrie, care sunt în prezent de 1.000.000tpa), precum și investiții în producția de etilenă. Acestea sunt măsuri necesare simultan pentru a integra Oltchim și Arpechim, deoarece:

- Oltchim în structura sa actuală poate prelua mai puțin de 50% din cele 185.000 tone de etilenă pe an, în timp ce etilena nu poate fi transportată și trebuie să fie consumată la locul respectiv;
- Instalația de piroliză nu poate fi exploatată astfel încât să permită numai aprovizionarea Oltchim;
- Prin urmare, exploatarea pirolizei ar continua să creeze pierderi anuale enorme;
- Pentru a consuma 300.000 tone de etilenă pe an, Oltchim ar trebui să investească semnificativ în zona de downstream a consumului de etilenă deoarece toată etilena trebuie să fie consumată;
- Această investiție ar fi trebuit să aibă loc simultan cu modernizarea și extinderea capacității pirolizei.

Toate proiectele sunt legate între ele. Ca atare, decizia de a achiziționa și moderniza piroliza le declanșează pe toate celelalte și Oltchim va fi în poziția de a investi 800-1000 milioane de euro în același timp.

O asemenea povară financiară nu poate fi suportată de către Oltchim, deoarece societatea va fi în imposibilitatea de a plăti fie și numai dobânda datoriei sale. Pierderile generate în comun de către Arpechim și Oltchim vor duce la costuri financiare imposibile de susținut și, prin urmare, generează riscul de lichidare a ambelor combinate și de pierdere a capitalului investit.

1.3. Etilena și dinamica pieței de PVC

Concurența în domeniul afacerilor cu etilenă și PVC este foarte mare. Producția de etilenă este în continuă creștere în lume, datorită necesității de a genera eficiență operațională. Regiunile care devin lideri în producția de etilenă și producția de derivați ai etilenei cum ar fi PVC, sunt Asia (în special China) și țările din Orientul Mijlociu, ambele regiuni beneficiind de materie primă la costuri scăzute sub formă de etan și GPL, precum și de costuri scăzute pentru energie.

În prezent, instalațiile noi de piroliză care sunt construite au capacități de 1.000.000 tone sau chiar mai mult, în timp ce pirolizele de capacități mici sunt fie extinse considerabil, fie sunt închise.

Printre cele mai recente instalații de piroliză de nivel mondial în privința mărimii se numără:

Operatorul instalației	Locație, țară	Capacitatea de etilenă în tone	Anul de construcție
Jam Petrochemical	Assaluyeh, Iran	1.350.000	2005
Arya Sasol Polymers	Assaluyeh, Iran	1.000.000	2005
Marun PC	Bandar Imam, Iran	1.100.000	2006
Sabic Yansab	Arabia Saudită	1.300.000	2008
Ras Laffan Ethylene	Ras Laffan, Qatar	1.300.000	2008
Sabic United II	Al Jubail, Arabia Saudită	1.350.000	2008
Dow Chemical/Oman Oil	Al Jubail, Arabia Saudită	1.000.000	2008
RCC	Zhenhai, China	1.000.000	2009
RLOC	Qatar	1.300.000	2009

Producătorii din Europa și din alte zone care doresc să concureze cu noile capacități mari care intră pe piață, își dezvoltă capacitățile existente pentru a rămâne competitivi.

Capacitatea minimă care să asigure un nivel de eficiență acceptabil al unei pirolize în conformitate cu standardele actuale se situează în intervalul 400.000-500.000 tone pe an. Cu toate acestea, toți principalii producători de PVC din regiune derulează în prezent investiții pentru creșterea capacităților pirolizelor de etilenă, care să le asigure o eficiență crescută și costuri mai mici de producție, oferindu-le șansa de a concura cu instalații moderne de capacități enorme.

Câteva dintre capacitățile extinse, realizate recent sau planificate, ale pirolizelor de capacitate mică:

	Operator	Locație	Capacitatea inițială	Capacitatea după extindere	Anul
1	BASF-YPC Co Ltd.	China	600.000	750.000	2010
2	Secco Petrochemical	China	900.000	1.150.000	2010
3	Secco - Unipetrol	Rusia	435.000	560.000	2010
4	Pemex Petrochemical	Mexic	700.000	900.000	2010
5	Repsol Polimeros	Portugalia	410.000	570.000	2011
6	Sibur Neftekhim	Rusia	240.000	430.000	2010
7	Petrochemical Co.	China	600.000	1.200.000	2010
8	BASF-Anwterp	Anvers	800.000	1.080.000	2010
9	Lotte Daesan	Coreea de Sud	650.000	1.070.000	2008
10	Samsung Total	Coreea de Sud	650.000	850.000	2008
11	PKN Orlen	Polonia	700.000	1.400.000	2015
12	Petkim Petrokymia	Turcia	550.000	850.000	2010

Condițiile economice dificile i-au forțat deja pe unii operatori europeni să-și închidă pirolizele. Printre cele câteva închise se numără instalații mai mici, cum ar fi pirolizele cu o capacitate sub 400.000 t, construite în anii 1950 și 1960. În aceeași situație se va afla și Oltchim dacă Arpechim va fi repornit și Oltchim va începe să producă PVC pe baza etilenei de la Arpechim.

Oltchim, cu o capacitate a pirolizei de 185.000 tone, sau chiar 300.000 t după preconizata extindere care presupune investiții foarte mari, nu va fi niciodată în măsură să producă etilenă la costuri reduse, ceea ce nu va permite Oltchim să concureze eficient cu ceilalți producători de PVC pe scară largă existenți pe piață.

Instalații de piroliză care se confruntă cu probleme	Capacitate
Fina Antwerp (FAO)	230.000tpa
Carling 1	240.000tpa
LyondellBasell – Munchmunster, Germania	300.000tpa
Polimeri Europos – Porto Torres, Italia	250.000tpa
SK Energy of Korea – combinatul Ulsan	190.000tpa
Shanghai Petrochemical, China	150.000tpa
Lukoil Neftochim Burgas, Bulgaria	150.000tpa

2. Viitorul companiei Oltchim

PCC SE este interesat de redresarea și dezvoltarea Oltchim. Strategia Oltchim trebuie să fie adaptată la cerințele pieței și la situația și capacitățile companiei.

Planurile prezentate de conducerea Oltchim sunt nerealistice deoarece se bazează pe soluții ineficiente proiectate în anii 60, în timp ce compania a fost distrusă de funcționarea ineficientă din ultimii 10 de ani, și nu are puterea financiară să-și asume noi obligații financiare în valoare de 1 miliard de euro.

Oltchim are nevoie de o restructurare reală și de un program de investiții care să poată fi susținut de companie, și care să ofere Oltchim o șansă de a genera profit în scurt timp, pe baza tehnologiei moderne și a produselor superioare, cu marje de profit ridicate.

În ultimul deceniu, în fiecare an directorul general Oltchim, Constantin Roibu, a promis că societatea va genera profit, însă situația complexului a continuat să se înrăutățească, în ciuda sprijinului constant al statului român, iar datoriile totale au atins cote incredibile.

DI. Roibu învinuiește pentru toate greșelile proprii compania PCC SE, care a devenit acționar la Oltchim de abia în mai 2007, în timp ce problemele combinatului datează din 1995, când Oltchim a început programul de investiții în valoare de 335 milioane de euro și a avut nevoie de ajutorul statului sub formă de garanții de stat pentru a primi credite. După finalizarea investițiilor, compania nu a fost în măsură să ramburseze acele credite nici până în prezent.

PCC SE este convins că numai schimbările în strategia companiei, restructurarea și reorientarea portofoliului de produse pot oferi Oltchim o șansă de supraviețuire și de creștere. PCC SE nu poate fi de acord cu implementarea unei strategii vechi de 50 de ani, când piața era diferită și concurența nu era atât de acerbă.

În ceea ce privește atacurile personale ale domnului Roibu și încercările sale de a discredita numele companiei PCC SE și al reprezentanților acesteia, PCC nu va răspunde acestor atacuri, deoarece nu dorește să se lase atras într-o luptă personală, care nu constituie decât un mod prin care domnul Roibu încearcă să distragă atenția publică de la problemele reale ale Oltchim. PCC SE dorește să se concentreze exclusiv pe situația Oltchim, și lasă la aprecierea opiniei publice comportamentul, metodele utilizate, precum și tonul declarațiilor conducerii Oltchim.